

**K**ülönös egyéniség, a lovak megszállottja. Szikár, egyenes, lényegre törő a tetteiben és a mondanójában is. Szabó Zoltán másfél évtizede létesítette szentdomjáni lovardáját, melyet családi vállalkozásban működtet, s nyaranta lovas táboroknak ad otthont. Tizenhat arab félvérrel büszkélkedhet. Végzettségét tekintve állattenyésztő üzemmérnök, gombaszakértőként is a legmagasabb szintű ismeretekkel rendelkezik, s nemcsak tanítja a lovaglást, hanem gyógyítja is az állatokat.



## A szentdomjáni suttogó

– Csodatechnika nincs. Lovagolni csak a lótól lehet megtanulni – szögezi le Szabó Zoltán, miközben a karám felé tartunk, ahol hat ifjú lovas tanonc igyekszik elsajátítani a zabla helyes használatát. Vadregényes helyen járunk: a Zselic és a Mecsek határán, Bükkösdön. A településen keresztül folyó patak átszeli a két hegységet, mi a Nyugat-Mecsekben vagyunk, de ha átmegyünk a falun, a Zselicbe érkezünk. Házigazdánk tizenhat lova 16 hektárnyi legelőn szabadtartásban nevelkedik.

– Tízéves korom óta lovagolok, a terehegyi lovardába jártam rendszeresen. Vidéki gyerek voltam mindig, magától értetődött, hogy az élethivatásom is az állatokhoz kötődik majd – meséli.

– *Az a hír járja, hogy gyógyítja is a lovakat.*

– Mint felcser, fizikailag is gyógyítom őket, tudom, hogyan kell a sebet kezelni, az inakat, ízületeket orvosolni, de mi specialistái vagyunk a kezdő, valamint az elrontott lovak idomításának és a kezdő lovasok oktatásának.

– *Milyen egy elrontott ló?*

– Ha helytelen pedagógiával foglalkoztak vele, akkor a ló már nem hajlandó együttműködni az emberrel. Vagy megtagadja a munkát, például nem lehet kilovagolni vele terepre,

mert ágaskodik, visszafordul; vagy pedig lassítja a munkát, illetve túl gyorsan, már-már életveszélyesen hajtja azt végre. Helyes foglalkozással ezeket a problémákat helyre lehet hozni, de mindig tovább tart, mint egy teljesen „nyers” lónak az idomítása.

Miközben beszélgetünk, a nyolctíz éves fiúkat-lányokat is szemmel tartja, akik Sziú, Domján, Bora,



Ruby, Csepke és Pötyi hátán ülve körbe-körbe lépdelenek a karámban. Ám a szemerkélő eső immár rázendít, így valamennyien a védelmet nyújtó feltetők alá húzódunk. A lovak és vezetőik fegyelmezetten besorolnak a maguk helyére. A gyerekek türelme van inkább fogytán, előveszik hát a lótszotogató szerszámokat, aztán fölülnek kedvencük hátára, s egy kis nyaksimogatás, biztató paskolás közben az eget kémlelik. Ők már mennének, lovagolnának, ügetnének, vágatnának, hisz azért vannak itt. Némelyikük nem először. A táborlakók egyharmada általában a környező városokból érkezik, a többiek Budapestről, Sopronból, Szombathelyről, Kecskemétről, az ország különböző tájairól jönnek.

– Élettér kell a lónak, hogy jól tudjanak egymással kommunikálni. A bezárt, s főleg a lekötött lovaknál ennek híján ugyanazok az érzelmi problémák jelentkeznek, mint a börtönbe zárt embernél. Nálunk inerg gazdag környezetben természetes életet élhet, s így nagyon gyorsan megváltozik a traumán átesett állat.

– *Mi volt a legérdekesebb esete?*

– Egy holland versenylovat már két hónapja hiába próbáltak belovagolni, még a nyeret se tudták fölrakni rá. Igaz, véletlenül, de majdnem megölt egy embert, amikor a futószár